

Θερμιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΩΝ

Αποστέλλεται δωρεά
Τηλεφ. 5904.662

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λάρνακος και Άμμοχώστου
ΑΙΓΑΛΕΩ — Τ.Κ. 122 41

Αριθμός Φύλλου 289
ΕΤΟΣ 38ον

Κάθαντα

Κάθε χρόνο την παραμονή του Καινούργιου Χρόνου το Δ. Συμβούλιο με τη συμπαράσταση πολλών συμπατριωτών μας (νέων παιδιών — οργανοπαχτών και ιδιοκτητών Ι.Χ. αυτοκινήτων) επισκέπτονται τα σπίτια των συμπατριωτών μας στην περιφέρεια Αθήνας-Πειραιά για να εκφράσουν τις Συνδεδαστικές και Πατριωτικές ευχές μέσα από στίχους που έχουν καθαρά θερμιώτικη πλοκή και πατριωτικό νόημα.

Το ίδιο θα γίνει και εφέτος με την ελπίδα ότι η προσέλευση θα είναι τέτοια που θα δώσει τη δυνατότητα να καλυφθούν όλες οι περιοχές.

Γι' αυτό το λόγο σας προσκαλούμε και σας ιτακαλούμε να μας στείλετε τα παιδιά σας (αγόρια, κορίτσια) να μας διαθέσετε τα αυτοκίνητά σας και να μας πλαισιώσουν όλοι οι οργανοπαχίτες συμπατριώτες μας (Βιολί - Λαούτο - Σαντούρι - Ακορντεόν - Κιθάρα) ώστε να πάμε σε όλους και να μη μείνει κανείς παραπονούμενος.

Η εκκίνηση θα γίνει από τη Στέγη την Πέμπτη το πρωί στις 7.30 της 31 Δεκεμβρίου 1987.

Τη Δευτέρα 28.12.1987 και ώρα 7 το βράδυ θα γίνει Δοκιμή και ο σχηματισμός των Κλιμακίων.

Σας περιμένουμε!!

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Το Δ. Συμβούλιο του Συνδέσμου εφρόντισε κι' εφέτος το πανηγύρι στον Πειραιά (8.9.1987) να εορτασθεί με ιδιαίτερη λαμπρότητα λόγω των 80 χρόνων από την δημιουργία της Ιεράς εικόνας της Παναγίας και της τοποθέτησής της στον Άγιο Ελευθέριο των Καμινίων.

Την εορτή ελάμπρυνε με την παρουσία του τόσο κατά την Παραμονή όσον και κατά την θεία λειτουργία ο Δεσπότης κ. Φίλιππος (αδελφός του Λυκειάρχη Δ. Τσορβά).

Ιδιαίτερη αίσθηση επροκάλεσε η ομιλία του κ. Ιωάννου Φραγκουλάκη (εκ των ιδρυτών του Συνδέσμου μας και επί πολλά χρόνια Πρόεδρου του Δ.Σ.) ο οποίος με την άριστη δυνατότητα που έχει να αποτυπώνει γεγονότα, πρόσωπα και ημερομηνίες, ανέφερε με λεπτομέρειες στο ιστορικό θερμιώτικο και Συνδεδαστικό γεγονός, δίδοντας προς τους πανηγυρίζοντες (ακόμα και σε εμάς) μια θαυμάσια εικόνα της σκέψης και των αισθημάτων των θερμιωτών της εποχής εκείνης η οποία κυριολεκτικά μας εντυπωσίασε.

Τον ευχαριστούμε εκ μέρους του Δ.Σ. δότι παρά την ηλικία του δεν εδίστασε να ανταποκριθεί στην πρόσκλησή μας, ερχόμενος από τα Θερμιά όπου ευρίσκεται, μόνο για αυτό το σκοπό.

Ευχαριστούμε επίσης το Δεσπότη κ. Φίλιππο και όλους τους Ιερείς του Ναού (ιδιαίτερως τον Παπαμανώλη) οι οποίοι μαζί με τον επίτροπο συμπατριώτη μας (από τη Χώρα) Περικλή Κοζαδινό έκαναν ότι ήταν δυνατόν δια να δώσουν μεγαλοπρέπεια και ιερά συγκίνηση στους πανηγυρίζοντες.

Εξαιρούμε για μια ακόμα φορά την τήρηση των παραδόσεων από τις αδελφές Κατίνα-Φώτω-Ελένη και Φλώρα Γεωργίου Λορέντζου (της Μελάνης), τις αδελφές Λούλα και Αλεξάνδρα Ιακώβου Μυζήθρα και Χρυσούλας Κων/νου Παπαμακαρίου (του Κώστα του Παππά) οι οποίες όπως κάθε χρόνο προσφέρουν άρτους-φιλοξενούν τους πανηγυριστάς και στολίζουν την Αγία εικόνα εκτελόντες έτσι κάποια επιθυμία —

—χρέος, προς τους ασίμνητους γονείς των.

Ευχόμεθα προς όλους τους συμμετέχοντες όπως η Παναγία τους χαρίζει υγεία και ευτυχία και ζητούμε από όλους τους Θερμιώτες μικρούς νέους και μεγάλους να προσέρχονται στα πανηγύρι αυτό για να δίνουν με την παρουσία τους την πραγματική εικόνα της αγάπης και της ευλάβειας που έχουν προς την θεία δύναμη και χάρη της Παναγίας αλλά και την εμμονή τους στις παραδόσεις μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου σας προσκαλεί να προσέλθετε στην αίθουσα της Στέγης μας για την Κοπή της Βασιλόπιπτας, που θα γίνει την Κυριακή το πρωί και ώρα 10.30 στις 10 Ιανουαρίου 1988.

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Παιδική γιορτή

Λόγω απροβλέπτων δυσκολιών η παιδική εορτή αντί της Κυριακής 20 Δεκεμβρίου θα γίνει το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου 1987 στις 10.30 το πρωί.

Συνεστίαση

Γνωρίζουμε προς τα μέλη του Συνδέσμου ότι το Σάββατο το βράδυ στις 12 Δεκεμβρίου 1987 θα γίνει συνεστίαση στην αίθουσα της Πατριωτικής Στέγης.

Πάρτε το φαγητό σας και ελάτε να κάνουμε συντροφιά και να διασκεδάσουμε με Θερμιώτικα βιολιά.

Το κρασί θα είναι προσφορά του Συνδέσμου μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου και τα «ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

σας εύχονται
Ευτυχισμένα Χριστούγεννα

Καλή Χρονιά

Ας ελπίσουμε ότι η νέα χρονιά θα μας δώσει την χαρά και την αγάπη που τόσο ποθούμε και περιμένουμε όλοι μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίστηκε στον Άγιο Σπυρίδωνα Αιγάλεω το αγοράκι του Αντώνη και της Δέσποινας Φίλιππα και ονομάστηκε Κωνσταντός.

Βαπτίστηκε στον Ιερό Ναό της Παναγίτσας Π. Φαλήρου το κοριτσάκι του Γεωργίου και Ιωάννας Φιλιππαίου και ονομάστηκε Καλλιόπη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Πέτρος Γεωργίου Γκούμας και η Τζανουλίνο Ζαμπέτα, αρραβωνιάστηκαν στην Αθήνα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Ιωάννης Γ. Γεωργούλης και η Μαρίνα Κουκουλά παντρεύτηκαν στο Αιγάλεω.

Ο Σάκης Αντ. Βέρρος Πλωτάρης και η Νατάσσα Κολιάκου παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Αθήνα ο Βασίλης Γ. Γκούμας ετών 50.

Πέθανε στην Αθήνα ο Γεώργιος Φρ. Τζιωτάκης ετών 75.

Πέθανε στην Αθήνα ο Αντώνιος Φράγκου Τζιωτάκης (του Μιλωνά), ετών 78.

Πέθανε στην Αθήνα η Φωτεινή Δαλαξίου το γένος Ιωάννου Λεβαντή.

Πέθανε στην Αθήνα ο Υποναύαρχος Ιατρός Κωστής Ρίζος (η γυναίκα του Τατιανή είναι το γένος Φιλιππαίου από τη Δρουσιόδα) ετών 79.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο κ. Απόστολος Παππάς (γαμπρός του Δημ. Ζαμπέτα) προήχθη στον βαθμό του Λυκειάρχου και τοποθετήθηκε στο Λύκειο Ασπροπύργου.

Ο Λυμπερής Γ. Ζαμπέτας (εγγονός του Λυμπερή του Αντώνη της Μπίνιας) πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και ορκίστηκε Ανθυπολοχαγός (ε) της Στρατιωτικής Σχολής Αξιόντων Σωμάτων.

Τους ευχόμεθα και σε ανώτερα.

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΠΟΛΥΚΑΛΑΣ
Ποτοποιία - Οίνοποιία
Κλεισθένους 3 Αθήνα
ΤΗΛ. 5227.691

Γυμνάσιο Μέριχα

Εκς την εφημερίδα «Κυκλαδικά Νέα» διαβάσαμε ανταπόκριση του συμπατριώτη μας κ. Στεφάνου Μυζήθρα με την οποία απευθύνει επαίνους σε ορισμένα πρόσωπα ως συντελεστές δημιουργίας του Γυμναστικού κτιρίου.

Σεβόμεθα, εκτιμούμε και αγαπούμε τον κ. Μυζήθρα. Όμως νομίζουμε ότι με τα αναγραφόμενα αυτά αδικεί σε μεγάλο βαθμό πάρα πολλούς πρωταγωνιστές της υποθέσεως αυτής. Αδικεί κατὰ κύριον λόγον όλους τους συμπατριώτες που έδωσαν τα λεπτά τους για να αγορασθεί το πρώτο τμήμα του κτήματος.

Αδικεί τους μεγάλους ευεργέτας του τόπου μας κ. Μαργαρίτα και κ. Παναγιώτη Τζιωτάκη που εδώρησαν το υπόλοιπο κτήμα τους.

Αδικεί τον Σύνδεσμο Δρουσιδίων του οποίου τα Δ. Συμβούλια της εποχής εκείνης, με πρωτοστάτη τον κ. Δημήτριο Ζαμπέτα αγωνίζοντο να προωθήσουν το θέμα αντιμετωπίζοντας μύριες δυσκολίες οι οποίες είναι και σε αυτών γνωστές.

Αδικεί τους υπηρεσιακούς παρόντες των αρμοδίων υπουργείων και Ο.Σ.Κ. οι οποίοι με συμπάθεια και ευθύνη έφεραν εις πέρας παρά τις σκοπέλους το θέμα της μελέτης σχεδιάσεως και εγκρίσεως του απαιτούμενου ποσού δια την δημιουργίαν του.

Αδικεί τα Κοινοτικά Συμβούλια της εποχής 1981 και 1983 τα οποία συνετέλεσαν εις την έγκαιρον προώθηση των απαιτούμενων εγγράφων και ενεργειών (του δευτέρου μάλιστα προϊστάτο ο ίδιος).

Αδικεί τον Βουλευτήν Κυκλάδων και νυν Υπουργόν Αιγαίου κ. Π. Βάλδην ο οποίος σε δύσκολες ώρες παρενέβη επιτυχώς.

Αδικεί τον τότε Αντιπρόεδρον του Κοιν. Συμβουλίου κ. Γεώργιον Α. Γαρδέρη ο οποίος συνε-

ργαζόμενος με το Δ. Συμβούλιο του Συνδέσμου συνέβαλε θετικά σε κρίσιμες καταστάσεις.

Αδικεί τον εργολήπτην κ. Γεώργιο Μαρτίνο ο οποίος εδέχθη και έφερε εις πέρας το έργο αυτό παρά τους δυσμενείς οικονομικούς όρους με τους οποίους το ανέλαβε.

Τέλος αδικεί πολλά άλλα πρόσωπα που συνέβαλαν ποικιλοτρόπως αλλά από σεμνότητα δεν επιθυμούν την δημοσιότητα.

Αναγνωρίζομεν τις προσπάθειες και τους κόπους που κατέβαλε η τέως Νομάρχης κα Παπαζώνη την εγκατάσταση του Γυμνασίου στο Μέριχα και την ευχαριστούμε θερμά και της ευχόμεθα επιτυχία στο νέο έργο της εκ μέρους όλων των Δρουσιδίων. Όμως πιστεύομε ακράδαντα ότι η δημιουργία του Γυμνασίου οφείλεται σε όλους τους ανωτέρω (πρόσωπα και υπηρεσίες) οι οποίοι πίστεψαν ενήργησαν κοπίασαν και εξοδεύθησαν χάριν των παιδιών ολοκλήρου του νησιού μας. Να γιατί στην εφημερίδα μας φύλλο 285 19-6 αναφέραμε ότι η επιτυχία αυτή οφείλεται σε όλους τους Θερμιώτες και σε αυτούς όλους αξίζουν οι έπαινοι.

Ζητούμε συγγνώμη από τον κ. Μυζήθρα αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δωρεές

Η κα Αντωνία Ιωάννου Μπουρίτη εις μνήμη του αδελφού της Λυμπερή Γονιδάκη αντί στεφάνου 5.000 δρχ.

Η κα Αντωνία Ιωάννου Μπουρίτη εις μνήμη της φίλης της Άννας Ακριβίδου 2.000 δρχ.

Ο κος Μιχαηλίδης Γεώργιος εις μνήμη της μητέρας του Μαρίας (το γένος Σταμ. Γκούμα) 500 δρχ.

Οι κ.οι Δημήτριος και Μαρία Λαρετζάκη (Καϊνιέρη) εις μνήμη της γιαγιάς των Μαρίας Αποστόλου Γονιδάκη 3.000 δρχ.

Ο κος Νικόλαος Λεβαντής (Μπουλαζέρης) εις μνήμη της συζύγου του Μαρίας 2.500 δρχ.

Ο κος Γεώργιος Γαρδέρης του Εμμανουήλ για την ύδρευση της οικίας του στην Κανάλα 20.000 δρχ.

Ο κος Δημήτριος Γονιδάκης του Ζαφείρη 10.000 δρχ.

Να τα πώ!!

Καλήν ημέρα Άρχοντες αν είναι ορισμός σας για του Χριστού τη Γέννηση να πω στ'αρχοντικό σας.

Σήμερα που γεννήθηκε εν φάτην των αλόγων ο βασιλεύς των ουρανών και ποιότης των όλων.

Ο πλέον αναμάρτητος σε κάθε γη και τόπο έλαβε σάρκα και οστά για χάρη των Ανθρώπων.

Να μας διδάξει το καλό και να μας δείξει αγάπη που είναι ο λόγος του Θεού και σαν τ' αστέρι λάμπει.

Είθε, η αγάπη του Χριστού που σήμερα γεννήθηκε για της ζωής τα βάσανα να μας προσφέρει λήθη.

Για να ξαναγιορτάσουμε μαζί και πάλι φέτος. Αρχή - μηνιά κι' αρχή - χρονιά δια το νέο έτος.

Ο Αντώνης του Πατέστου

γνωρίζετε ότι:

• Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΡΕΝΤΖΑΚΗΣ (του Νικολού του Μήτσας) είναι ασφαλιστικός σύμβουλος. Εργάζεται στην ALICO (AMERICAN LIFE) και είναι πρόθυμος να σας λύσει τα ασφαλιστικά σας προβλήματα.

Τηλ. 9810.146 οικίας, Γραφείου 3247.221 — 3253.021.

• Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (της Φλώρας του Κωστάκη) διατηρεί κατάστημα ξυλείας και ξυλίνων πατωμάτων (κολλητά και καρφωτά) στην οδό ΠΛΑΤΩΝΟΣ και ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ 5 ΚΟΛΩΝΟΣ και αναλαμβάνει την τοποθέτησή των.

ΤΗΛ. 5228.001.

• Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ (Χατζή) έχει κατάστημα γυναικείων ενδυμάτων στην οδό Νέστορος 120 στα Νέα Λίδια. Τηλέφ. 2615233.

• Ο ΚΩΣΤΑΣ Π. ΜΑΝΩΛΙΚΑΣ έχει κατάστημα επίπλων κουζίνας στην οδό Αγ. Τριάδος 145 στο Περιστέρι. Τηλέφ. 5717249.

• Ο ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΤΕΣΤΗΣ διατηρεί ψησταριά στην οδό Δράμας 16 Περιστέρι τηλ. 5900947.

«ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Έφημερίς

Διευθυντής

ΙΩΑΝ. Φ. ΓΟΝΙΔΑΚΗΣ

ΤΗΛ. 5904.662

Προϊστάμ. Τυπογραφείου

Δημ. Ζουμπούλης

Γερανίου 7, Αθήνα

Τηλ. 52.38.107

★ ☆ ★ ☆ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΚΤΟΝΩΣΗ ★ ☆ ★ ☆

Μας εξέπληξε ο ακούραστος συμπατριώτης μας κ. Μιχάλης Χίος με την νέα εργασία του, που αυτή τη φορά ξεφεύγει από τις μέχρι σήμερα δημοσιεύσεις, ιστορικού περιεχομένου δια τα Θερμιά. Μας δίνει όμως την ευκαιρία να τον γνωρίσουμε ακόμα περισσότερο σαν Θερμιώτη και όλοι εμείς οι ξενητεμένοι μέσα στα δικά του βιώματα να βρούμε κάτι και από τον εαυτό μας.

Τον ευχαριστούμε δια την συγκίνηση, τις αναμνήσεις, τη νοσταλγία και την αγάπη που μας προκαλεί με το ωραίο του ποίημα και λυπούμεθα διότι λόγω περιορισμένου χώρου, υποχρεώμεθα να δημοσιεύουμε τις θαυμάσιες εργασίες του σε συνέχειες.

Είναι, βέβαια, γνωστή από τις στήλες της εφημερίδας μας η έρευνά μου για την ιστορική ταυτότητα του νησιού μας. Όπως επίσης είναι ολοφάνερο, ότι αν δεν υπήρχε η έντονη πατριωτική αγάπη, αν δεν υπήρχε το μεράκι και η πατριωτική νοσταλγία, δεν θα αφιέρωνα τόσες ώρες από τον ελεύθερο χρόνο μου στην έρευνα για την ιστορική και γενικότερα την πολιτιστική παράδοση του νησιού μας.

Ο ερευνητής όμως έχει κάποιο πρόβλημα: λειτουργεί ψυχρά για να βγουν αντικειμενικές και ιστορικά ανεκτές πληροφορίες. Με άλλα λόγια η ψυχρή και αντικειμενική ιστορική έρευνα δεν μπορεί από τη φύση της να συνυπάρχει με τον αυθόρμητο πατριωτικό ενθουσιασμό. Αν ο ερευνητής της Ιστορίας επηρεαστεί από στοιχειά συναισθηματικά, τότε παραποιεί και αλλοιώνει τα ιστορικά του πορίσματα. Θέλω λοιπόν να καταλήξω αναφέροντας ότι μέσα στις ιστορικές μου έρευνες δεν μου δίνεται η ευκαιρία να εκφραστώ συναισθηματικά δείχνοντας εντονότερα και παραστατικότερα την αγάπη για τη γενέτειρά μου την Κύθνο.

Εδώ στο νησί γεννήθηκα μα αλλού μεγάλωσα. Χρωστάω όμως ευγνωμοσύνη στους γονείς μου, που, ενώ ζούσαμε για πολλά χρόνια σε ξένο τόπο, με ανάθρεψαν θερμιώτικα. Θυμάμαι την εντύπωση που προκαλούσε η συμπεριφορά μου, όταν ερχόμουν στην Κύθνο για τις καλοκαιρινές διακοπές. Και ενώ, αλλά και ο αδερφός μου ο Γιάννης μιλούσαμε Θερμιώτικα, τραγουδούσαμε Θερμιώτικα, χορεύαμε Θερμιώτικα και έτσι δεν είχαμε κανένα πρόβλημα προσαρμογής, όταν ενταχθήκαμε οργανικά στη θερμιώτικη κοινωνία.

Θυμάμαι εκεί στον ξένο τόπο τους γονείς μου να περιμένουν με μεγάλη ανυπομονησία τα «Θερμιώτικα Νέα», για να μάθουν τι γίνεται στον πατριωτικό μας χώρο. Όπως ήταν φυσικό οι γονείς μου μετάδωσαν αυτή την πατριωτική νοσταλγία στο πρόσωπό μου. Σιγά - σιγά έπαιρνα και εγώ στα χέρια μου την εφημερίδα μας και την ξεφύλλιζα. Βέβαια δεν ήμουν καθόλου μέσος στα πράγματα, δεν ήξερα καθόλου τα πατριωτικά ονόματα, αλλά αυτό δεν είχε καμιά σημασία για μένα. Σημασία για μένα είχε μόνο η πατριωτική νοσταλγία, σημασία για μένα είχε μόνο η θύμηση της παραδοσιακής φιγούρας του συχωρεμένου του πάππου μου του Μιχάλη και της γιαγιάς μου της Καλλιόπας, που με δυσκολία θυμούνται εξαιτίας της απουσίας μου από το νησί.

Ο πρώην πρόεδρος του Συνδέσμου μας ο κ. Ιωάννης Φραγκουλάκης είναι «αυτόπτης μάρτυρας» αυτής της πατριωτικής μου νοσταλγίας. Συγκεκριμένα επιχείρησα να επικοινωνήσω με την εφημερίδα μας στέλνοντας ποιήματά μου, όταν ακόμα βρισκόμουν σχεδόν σε παιδική ηλικία. Τι συμβόλιζαν για μένα τότε τα πρώτα μου ποιήματα τα αφιερωμένα στην Κύθνο; Δεν ήταν ασφαλώς μια προσπάθεια κοινωνικής κατάρτισης στα μάτια των συμπατριωτών, αφού ζούσα μακριά και ήμουν άλλωστε ακόμα παιδί. Συμβόλιζαν αποκλειστικά και μόνο την πατριωτική αγάπη την πατριωτική νοσταλγία, ακριβώς όπως μου τη μετάδωσαν οι γονείς μου.

Τα πατριωτικά μου λοιπόν αισθήματα δεν εκφράστηκαν για πρώτη φορά με ιστορικά κείμενα, με τα οποία έγινα γνωστός στο θερμιώτικο αναγνωστικό κοινό. Εκφράστηκαν με στίχους. Άλλωστε είναι γνωστό ότι στο ποιητικό κείμενο δημιουργούνται περισσότερες δυνατότητες συναισθηματικής έκφρασης, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει με το πεζό κείμενο και μάλιστα με κείμενο που πρέπει να έχει μια μικρή, αντικειμενική και επιστημονική τεκμηρίωση. Επανερχομαι λοιπόν για αυτούς τους λόγους να εκφράσω και να εξωτερικεύσω την πατριωτική μου αγάπη, όπως την εξωτερικούσα για πρώτη φορά δηλ. με ποίημα.

Αφιερώνω μάλιστα το ποίημα αυτό, που θα ακολουθήσει

παρακάτω στους γονείς μου, που με «μύησαν» στη θερμιώτικη ζωή στην αγάπη για την Κύθνο, στην νοσταλγία για τον Αη - Δημήτρη. Αφιερώνω επίσης το ποίημα αυτό στη γιαγιά μου την Καλλιόπα (τον Γιάννη τ' Αντωνίου), γιατί ήταν η πρώτη, που με τη λαϊκή της σοφία μου έδωσε πληροφορίες για τα ήθη και έθιμα της Δρυοπίδας. Είναι επίσης αφιερωμένο στον Σύνδεσμό μας και στην εφημερίδα μας «τα Θερμιώτικα Νέα» που μου έδωσαν την ευκαιρία μέσα από τις στήλες τους να δείξω έμπρακτα την αγάπη μου για την Κύθνο. Αφιερώνεται επίσης σ' όλους τους ξενητεμένους Θερμιώτες, που θα το διαβάσουν και θα ποθήσουν την επιστροφή.

Ήρθαν όμως τόσο ευνοϊκές για μένα οι περιστάσεις, που αξιώθηκα να δουλέψω πάλι για την Κύθνο, αλλά από άλλη θέση, από άλλη σκοπιά, από άλλο μετερίζι. Συγκεκριμένα τοποθετήθηκα σαν εκπαιδευτικός στο Γυμνάσιο της Κύθνου, στο Μέριχα. Για μένα δεν κρύβω ότι ο διορισμός αυτός είναι μια ακόμα ευκαιρία, είναι μια «πρόκληση». Μια πρόκληση για να δείξω ακόμα εντονότερα τα πατριωτικά μου συναισθήματα.

Ήρθε όμως η στιγμή για την ποιητική μου αφιέρωση: Το ποίημα έχει τίτλο «Θερμιώτικες νοσταλγίες»:

Τη Κύθνο την αφήσαν τα παιδιά της
μαράθηκε της νεότης ο ανθος της,
θα χάσει τη ζωντάνια η ανθρωπότης,
αν πάψει να γλεντάει ο Θερμιώτης.

Και μέσα στου Αιγαίου τα νησιά
άλλο δεν είδα να 'ναι πιο όμορφό της
και ξένος να 'σαι γίνεσαι πατριώτης,
όταν σου πει την «καλημέρα» ο Θερμιώτης.

Και μέσα στις Ελλάδας τα νησιά
άλλο δεν είδα να 'ναι όμοιό της,
να έχει τ' άσπρο χρώμα το δικό της,
που τ' ασβεστώνει κάθε μέρα ο Θερμιώτης.

Στην αγκαλιά της μ' έκλεισε σφιχτά
όπως η Παναγιά ζεστά το γυιό της,
εχόρεψα το μπάλλο, το συρτό της
στα πανηγύρια της και ένοιωσα Θερμιώτης.

Μικρά δρομάκια διάθηκα μ' ασθέστη,
στα πανηγύρι ήπια το ζωμό της,
μ' αγκάλιασε και μ' έκανε δικό της
και γίνομαι και όλο πιο Θερμιώτης.

Και μέσα στα σοκάκια του χωριού
τα πρώτα φτερουγίσματα της νεότης,
ακόμα τραγουδάει ο Θερμιώτης
το μισέμό σαν φεύγει για στρατιώτης.

Κι όποιος στην ξενιτιά ερίζωσε,
μα μένει ακόμα αγνός πατριώτης
θα κλάψει με τη θύμηση της νεότης,
γιατί ήτανε και έμεινε Θερμιώτης.

Κι αν έζησα σε άλλους τόπους
κι αν έζησα αλλού κι αλλοιώτικα
σε στέκια Αθηναϊκά, σε στέκια Πειραιώτικα,
κυλά το αίμα μέσα μου Θερμιώτικα.

Κι αν άκουσα την ξένη μουσική
κι αν γλέντησα και χόρεψα αλλοιώτικα,
Θερμιά, πατρίδα μου σε σας αφιερώθηκα,
γιατί οι κτύποι της καρδιάς ηχούν Θερμιώτικα.

Και μέσα στη μαγεία της θύμησης
του πάππου το σαλδάρι το εξώστηκα
στην Κύθνο ψυχικά αφιερώθηκα,
γιατί οι γονείς μου ζήσανε Θερμιώτικα.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Εφέτο κλείνουν 121 χρόνια από τότε που θεπίσθηκε η εορτή του Αγ. Σπυριδωνος ως προστάτη της τέχνης της αγγειοπλαστικής και της κεραμοποιίας από τους τότε εργοδότες αγγειοπλάστες και κεραμοποιούς οι οποίοι, ήσαν όλοι Θερμιώτες Δρυονηδείς εκτός από δύο.

Με έρανό τους κατασκεύασαν την εικόνα του Αγ. Σπυριδωνος (μεγάλου μεγέθους) με καλλιτεχνικό εικονοστάσιο και την τοποθέτησαν στην εκκλησία του Αγ. Δημητρίου, στην κεντρικότερη τότε συνοικία της Αθήνας στου ψυρρή.

Η γιορτή γιορταζόταν κάθε χρόνο από την συντεχνία των αγγειοπλαστών και κεραμοποιών, επακολουθούσε φαγοπότι στο μεγάλο κέντρο της οδού Αθηνάς «Ο Μουρούζης» και εν συνεχεία γλέντι μέχρι πρωίας με Θερμιώτικα βιολιά (Ζορμπάνης βιολί και ο αδελφός του Γιώργης λαούτο). Η γιορτή αυτή γιορταζόταν και μετέπειτα από το σύλλογο εργοδοτών Κεραμοποιών και Αγ. γειοπλαστών μέχρι το 1966.

Από τότε συνέχισε να γιορτάζει τη γιορτή αυτή ο Δημήτρης Κ. Μπουρίτης με δικά του έξοδα στην ίδια εκκλησία μνημονεύοντας όλους τους παλούς εργοδότες - κεραμοποιούς.

Εφέτο πάλι θα γιορτασθεί και θα τον βοηθήσει και ο κράφων στη δαπάνη της γιορτής και γι' αυτό προσκαλούμε όλους τους παλούς εργοδότες αλλά και τους νέους που εργάζονται ακόμη την ώραία αυτή τέχνη να λάβουν μέρος στη γιορτή αυτή που θα γίνει στις 12 Δεκεμβρίου ημέρα Σάββατο το πρωί στην εκκλησία του Αγ. Δημητρίου στου Ψυρρή (οδός Αγ. Δημητρίου).

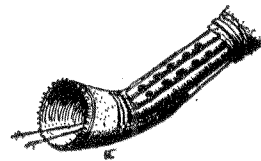
Παρακαλούμε όσους πατριώτες επιθυμούν να προσέλθουν και ως μην είναι κεραμοποιή ή αγγειοπλάστες, για να γιορτάσουμε όλοι μαζί τα 121 χρόνια που πέρασαν από τότε και να τιμήσουμε τη μνήμη αυτών που είχαν την έμπνευση της θέσπισης της γιορτής αυτής.

Η θέσπιση της γιορτής αυτής στάθηκε η αφορμή από τους ίδιους τους προγόνους μας να κατασκευάσουν τον Ιερό Ναό της Κανάλας και των πρώτων κτισμάτων της εποχής εκείνης.

Μετά τη θεία λειτουργία θα επακολουθήσει ομιλία από τον γράφοντα σχετικά με τη εορτή του Αγ. Σπυριδωνος και των πρώτων οικιστών και κατασκευαστών της Κανάλας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

Αποκριάτικος χορός

Γνωρίζουμε προς τα μέλη του Συνδέσμου ότι ο Αποκριάτικος χορός θα γίνει στις 17.2.1988 ημέρα Τετάρτη στο Κοσμικό Κέντρο «ARMENAKI» της ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ (οδός Πειραιώς).

Η επιλογή μας αυτή έγινε με απότερο σκοπό την διασκέδασή σας σε καθαρά νησιώτικο και Κυκλαδίτικο περιβάλλον.

Με αυτό τον τρόπο πιστεύουμε ότι ικανοποιούμε την επιθυμία πάρα πολλών συμπατριωτών μας, και ελπίζουμε ότι η μεγάλη αίθουσα του Κέντρου χωρητικότητας 650 ατόμων θα είναι τη βραδυά αυτή υπερπλήρης.

Οι σχετικές προσκλήσεις θα διατίθενται από τα Γραφεία του Συνδέσμου από 1 Ιανουαρίου 1988 στην τιμή των 1.500 δραχμών εκάστη.

Ποτά και αναψυκτικά ως ο τιμοκατάλογος του Κέντρου.

Πατριωτικό ημερολόγιο

Εκυκλοφόρησε το Πατριωτικό Ημερολόγιο το οποίο φέτος έγινε σε χαρτί πολυτελείας και αποτελείται από 12 εικόνες τις ιδιαιτέρας μας πατρίδας.

Αυτές τις μέρες εκπρόσωποι των Διοικ. Συμβουλίων Συνδέσμου και Μέρηχα θα σας επισκεφθούν στο σπίτι σας φέροντας κοντά σας κάτι το ιδιαίτερα Θερμιώτικο.

Εμείς σαν υπεύθυνοι προσπαθήσαμε να κάνουμε ότι ή-

ταν καλλίτερο από πλευράς επιλογής φωτογραφιών και πιστεύουμε ότι δεν θα λείψει από κανένα πατριωτικό σπίτι.

Δεν παραλείπουμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας προς τον Τυπογράφο κ. Δημήτριο Κολαμπά ο οποίος επιμελήθηκε την κατασκευή του Ημερολογίου και δεν παρέλειψε να κάνει πάλι προς τον Σύνδεσμο την γενναία δωρεά του.

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΚΤΟΝΩΣΗ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

Και ενώ στην ξενιτειά μεγάλωσα
και ενώ σε ξένο τόπο ανδρώθηκα
στη θύμηση της Κύθνου παραδόθηκα,
γιατί οι γονείς μου μίλαγαν Θερμιώτικα.

Και ενώ διαθάζω χίλιες ιστορίες
στην ιστορία του νησιού μου δόθηκα,
μεσ' στα χαρτιά της θύμησης του παραδόθηκα,
γιατί ο νούς μου σκέφτεται Θερμιώτικα.

Και όταν φύσηξε μελτέμι της ζωής
στον Αη-Δημήτρη το αυλάκι χώθηκα,
βρεμένος ξάπλωσα στην άμμο και στεγνώθηκα,
ευτυχισμένος είναι, όποιος ζει Θερμιώτικα.

Κι αν τόσα χρόνια έζησα μακριά,
στην Κύθνο να γυρίσω αξιώθηκα,
για τα τραγούδια του Θερμιώτη ενημερώθηκα,
γιατί μου άρεσαν τα γλέντια τα Θερμιώτικα.

Την ηρεμία των μικρών σου αυλακιών
σαν βάλαμο την ήπια και εσώθηκα,
με τη σοφία των γερόντων σου μορφώθηκα,
που ζουν ακόμα γνήσια και Θερμιώτικα.

Και από του μούστου τις θαμπές σταλαματιές
στο πατητήρι μέσα ελερώθηκα.

και στου κρασιού τη μέθη αναστατώθηκα
γλεντώντας και χορεύοντας Θερμιώτικα.

Σ' αυτούς που να ξεχάσουνε προσπάθησαν
τα έθιμα της Κύθνου εναντιώθηκα
και στη δουλειά, στην έρευνά, που στρώθηκα,
σκεφτόμουν, ζούσα κι ένοιωθα Θερμιώτικα.

Τα καλοκίρια της απλά και δροσερά
στων αμμουδιών τη σιγαλιά της δεν αγχώθηκα,
από τις πίκρες της ζωής μου εκτονώθηκα
και ανασχίνω λεύτερα, Θερμιώτικα.

Κι αν τόσα χρόνια μίσησα μακριά
για πάντα όμως δεν αποξενώθηκα,
ο κτύπος της καρδιάς ηχούσε αλλοιώτικα,
σαν διάβαζα τα «Νέα τα Θερμιώτικα».

Και τόσα χρόνια που ήμουν μακριά
στης ξενιτιάς το ξύλο εσταυρώθηκα,
με νοσταλγίας βάλαμο τονώθηκα
και ζούσα, όλο ζούσα πιο Θερμιώτικα.

Τα άγρια τα ένστικτα ξεχνώντας
στον καθαρό σου τον αέρα ημερώθηκα,
πολλές φορές στα γλέντια ξεμερώθηκα
γλεντώντας και χορεύοντας Θερμιώτικα.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΙΟΣ (Καθηγητής Γυμνασίου)